

عنوان مقاله:

بررسی عوامل اجتماعی جامعه پذیری سیاسی مرتبط با میزان گرایش به دموکراسی در بین دانشجویان بومی دانشگاه های شهر مهاباد

محل انتشار:

مجله مطالعات جامعه شناسی، دوره 10، شماره 37 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

هژار ایور - کارشناسی ارشد جامعه شناسی، گروه علوم اجتماعی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز- ایران.

فیروز راد - استادیار گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۳۶۹۷ - ۱۹۳۹۵ تهران- ایران (نویسنده مسئول).

خلاصه مقاله:

[آ]تعیین رابطه بین میزان گرایش به دموکراسی و جامعه‌پذیری سیاسی به عنوان هدف اصلی تحقیق مطرح شده است. متغیرگرایش به دموکراسی براساس نظریات رابرت دال، شومپیتر، هانتینگتون، هابرماس، کوهن و کیملیکا به عنوان متغیر ملاک (وابسته) مطرح شده است و متغیر جامعه‌پذیری سیاسی و عوامل اجتماعی مشارکت سیاسی، آگاهی سیاسی، اعتماد سیاسی، قوم‌گرایی و انسجام سیاسی بر اساس نظریه‌های پارسونز، گیدنز، هانتینگتون، کیملیکا، هلد، رابرت دال و ... مطرح شده است. حجم نمونه در این تحقیق به روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای متناسب از جامعه آماری دانشجویان بومی (کرد) دانشگاه‌های مهاباد برابر با ۳۵۴ نفر انجام شده است. در این تحقیق از روش پیمایشی و ابزار پرسشنامه برای جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز بهره برده و به منظور بررسی پایایی ابزار تحقیق از روش آلفای کرونباخ و رگرسیون ساده و ضریب همبستگی پیرسون برای اندازه‌گیری فرضیه‌های اصلی و فرعی استفاده شده است. نتایج حاصل از تحلیل داده‌ها حکایت از تایید فرضیه‌های اصلی تحقیق دارد که بین میزان جامعه‌پذیری سیاسی و میزان گرایش به دموکراسی رابطه معنی‌داری وجود دارد و میزان گرایش به دموکراسی و جامعه‌پذیری سیاسی در حد متوسط به بالاست. همچنین عوامل اجتماعی از جمله مشارکت سیاسی، آگاهی سیاسی، قوم‌گرایی و انسجام سیاسی با میزان گرایش به دموکراسی رابطه معنی‌داری دارند و تنها رابطه اعتماد سیاسی با میزان گرایش به دموکراسی تایید نشده است.

کلمات کلیدی:

گرایش به دموکراسی، جامعه‌پذیری سیاسی، دانشجویان، اعتماد سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1572302>

